

ham lokket herved til forespørgselsdebatter, der endda er rejst til ham.

Men her i eftermiddag har han haft tid til at være her i salen ved adskillige lejligheder, selv om debatten slet ikke er rejst til ham. Det er jo sikkert, fordi statsministeren sidder et eller andet sted her i nærheden af salen og siger: valg, valg ikke, valg, valg ikke.

Så vores opfordring til statsministeren vil være: Drop det taktiske show. Eller som én sagde i sidste uge: Drop stepdansen foran dametoiletet. Udskriv da det valg, og lad et nyt Folketing blive valgt og komme i gang med de store udfordringer, som faktisk ligger.

Derfor skal jeg på Dansk Folkepartis vegne allerede nu bekendtgøre, at vi fremsætter følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at alt allerede nu står i valgkampens tegn – bl.a. fremprovokeret af F 52 rejst af regeringspartierne selv til regeringen, opfordrer Folketinget statsministeren til at udskrive folketingsvalg, så et nyvalgt Folketing kan træde til snarest med henblik på at løse de mange udfordringer, landet står over for.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 113).

Der er jo mange ting, man kunne sige også i forbindelse med en debat som den her. Jeg skal med det samme sige, at regeringen jo er kommet med sine publikationer, både den her fra januar med 2010-plan og udfordringerne i forbindelse med den, de økonomiske fremskrivninger og også finansredegørelsen her i sidste uge. Men vi har det altså sådan i Dansk Folkeparti, at vi sådan lige med et gran salt ser på mange af de ting, regeringen kommer med.

Det er der forskellige grunde til. Vi kan godt gå et års tid tilbage, nærmere bestemt til den 9. marts sidste år. Det var den dag, hvor statsministeren valgte at udskrive folkeafstemningen om euroen eller om kronens fremtid, som det jo var, til afholdelse den 28. september. Må jeg ikke minde om, at da statsministeren den 9. marts sidste år udskrev afstemningen, sagde han om konsekvenserne af et nej, og jeg citerer nu: »Så vil der stå usikkerhed og utryghed hen over Danmark. Vi vil så ikke have det Danmark, vi kender i dag.«

LO, som har nære forbindelser til Socialdemokratiet, fulgte trop og sagde: »Et nej betyder tab

af 35.000 arbejdspladser.« Ja, så var der Danske Bank, som jeg ikke vil klandre statsministeren og regeringen for at have styret, der gik på banen og sagde: »Boligejere og aktieejere vil miste 150 mia. kr.« Regeringen sagde videre i rapporten »Danmark og euroen« fra april 2000: »Et nej vil forøge rentespændet med en halv til en hel procent i forhold til et ja.«

Se, hvordan er situationen nu? Situationen er jo faktisk ikke så dårlig endda. Her i eftermiddag kunne vi læse på Ritzau, at statsministeren nu kunne lykønske sig selv og regeringen og hele Danmark, fordi Hillerød nu får en ny fabrik, som skal beskæftige umiddelbart 400-500 nye medarbejdere med en investering på 3 mia. kr. Ja, det var det der med, at arbejdspladserne ville gå tabt for Danmark, og alle investeringerne ville komme uden for landet og alt det, vi hørte. Historien har vist sig at være ganske anderledes.

Det er selvfølgelig, fordi det rentespænd, man regnede med ville komme, ikke er kommet. Rentespændet til Tyskland ligger på vistnok 0,28 pct. i dag, hvor man regnede med størrelsesorden på 0,7-0,8 pct. i rentespænd. Det er derfor, vi siger, at når regeringen også dengang sagde, at et nej ville koste 20 mia. kr., og når LO sagde, at et nej ville koste et reelt tab pr. medarbejder, pr. lønmodtager i Danmark på 5.450 kr., jamen så er der altså nogle ting, vi skal tage med et gran salt. Det gør vi så, når vi læser regeringens mange selvrosende publikationer.

Jeg vil sige i forhold til nogle af de emner, der har været oppe i debatten, at der er nogle af de politiske ambitioner, som vi gerne vil give vores holdning til kende om. Det første er i forhold til den offentlige gæld, hvor ambitionen jo er en halvering af gælden frem til år 2010. Det er en ambition, som vi selvfølgelig meget gerne deler med øvrige partier.

Men vi har altså samtidig den ambition, at skattetrykket må kunne holdes i ro, fordi vi i forvejen mener, at skattetrykket er for højt. Derfor har vi nogle rammer at gøre godt med, hvor vi så videre siger, at det råderum, der vil kunne skabes ud over at holde skattetrykket i ro – altså en opbakning til skattestoppet – skal bruges til at fokusere på de lavtlønsområder, hvor vi jo også har set i finansredegørelsen fra sidste uge, at motivationen for at tage arbejde frem for at være på passiv forsørgelse er meget lille. Nemlig de her, som regeringen siger 190.000 mennesker, som har under 500 kr. at gøre godt med, hvis de